

Het najaar

Het is duidelijk najaar, de nachten worden langer en de dagen dus korter. Jammer maar toch komen nu ook soms hele mooie, ochtenden voor. Ik bedoel zo'n morgen, nevelig met een zon die alle moeite doet om door die nevel heen te breken en daar binnen enkele uren ook wel in zal slagen. Maar juist dan, als de zon nog niet is doorgebroken, is het buiten zo mooi, geheimzinnig en verwachtingsvol.

Op een zaterdag, eind september, had je zo'n morgen. Omdat ik elke zaterdagmorgen mijn groentepakket op ga halen op Alt Weert bij de Herenboeren toch ook maar gelijk mijn fototoestel meegenomen. Het eerste dat me opviel waren de spinnenwebben. Nu alle webben voorzien zijn van kleine waterdruppeltjes kun je pas goed zien hoeveel spinnenwebben er wel zijn. Ongelofelijk. Het is eigenlijk een wonder dat er nog insecten rondvliegen en dat ze niet allemaal in een web en

daarna in een spinnenmaag zijn geëindigd. Maar de zon droogt alles weer heel snel op en dan zijn alle webben als bij toverslag verdwenen.

Ook het uitzicht, als je tenminste van een uitrucht kunt spreken, is fantastisch, geheimzinnig, mooi en stil of eigenlijk verstillend.

In de hoogstamboomgaard zag ik ook nog een andere bewoner op de stam van een kersenboom zitten: een segrijnslak.

De segrijnslak wordt ook wel de kleinenwijngaardslak genoemd en is, net als deze laatste eetbaar (Nou ja, eetbaar. Ik vind slakken smaken als een stuk rubber met wel een verrukkelijk sausje!)

In Frankrijk verschijnt hij op de eettafel als de Petit Gris. In ons land is de wijngaardslak wettelijk beschermd, de segrijnslak niet dus die mag je verzamelen en consumeren. In vergelijking met de wijngaardslak is de segrijnslak duidelijk kleiner. Kan de wijngaardslak wel tot 12 cm lang worden, de segrijnslak haalt maar de helft daarvan.

Tuinliefhebbers zien deze bezoeker ook liever gaan dan komen in hun tuin. De segrijnslak kan behoorlijk tekeer gaan in een tuin doordat hij vooral jonge groene planten en jonge scheuten lust.

Nu we in het laatste kwartaal van het jaar zitten, zie je overal weer aanbevelingen verschijnen om de tuin winterklaar te maken. De tuin winterklaar, ik vind dit grote, hele grote onzin. Laat toch alsjeblief de tuin er wat rommelig uitzien. Laat, niet op het gras maar in de bloemenborders en onder de struiken, de afgevallen bladeren liggen.

Een heleboel dieren zullen er u dankbaar voor zijn. Insecten, vogels maar ook bijvoorbeeld egels. Die brengen de winter door in en onder een grote hoop dode bladeren en in het voorjaar beginnen ze weer u in de tuin te helpen. Ze zijn bijvoorbeeld dol op slakken zelfs zonder knoflooksausje. Nou, wat wil je nog meer als tuinliefhebber?